

Pytania z zakresu pracy dyplomowej (związane z problematyką i metodologią pracy)

1. Co było celem Pani/Pana badań?
2. Co skłoniło Panią/Pana do wyboru takiego tematu?
3. Jakie są najważniejsze wnioski wynikające z przeprowadzonych badań?
4. Co skłoniło Panią/Pana do postawienia diagnozy logopedycznej podanej w pracy?
5. Na jakiej klasyfikacji zaburzeń mowy oparł Pan/oparła Pani swoją diagnozę?
6. Jakimi narzędziami posłużył się Pan/posłużyła się Pani w swoich badaniach?
7. Proszę podać uzasadnienie do wyboru narzędzi i sposobu badania.
8. Jaki jest stan badań dotyczący podjętego przez Panią/Pana tematu?
9. Czy wyniki Pani/Pana badań są zgodne ze stanem wiedzy na wybrany temat czy też stanowią nowatorskie ujęcie badanego tematu?
10. Jakie sposoby terapii opisanego zaburzenia mowy zaproponowała Pani/zaproponował Pan w pracy? Proszę uzasadnić wybór.

Pytania z zakresu metodologii badań w naukach humanistycznych i społecznych

1. Norma a zaburzenie — interpretacja zjawisk obserwowanych w badaniach logopedycznych w kontekście rozkładu normalnego.
2. Klasyfikacje zaburzeń mowy – typy, kryteria klasyfikacji, charakterystyka.
3. Proszę scharakteryzować wybrany system transkrypcji i omówić jego przydatność dla logopedy (np. alfabet sławistyczny, IPA, ExtIPA).
4. Metody lingwistyczne w badaniach logopedycznych (np. wykorzystanie korpusów językowych).
5. Porównaj różne podejścia terapeutyczne wspomagające system językowy dziecka (np. podejście dyrektywne — behawioralny trening zachowań mownych i niedyrektywne — nauczanie okazjonalne).
6. Proszę omówić zawarte w programie studiów klasyfikacje afazji — kryteria klasyfikacji i typy/rodzaje zaburzeń afazycznych wyróżnianych na ich podstawie.
7. Klasyfikacje dyszartrii — kryteria klasyfikacji i typy/rodzaje zaburzeń dyszartrycznych wyróżnianych na ich podstawie.
8. Przykłady (z zakresu badań na gruncie logopedii) ilustrujące potrzebę wykorzystania testów parametrycznych i nieparametrycznych weryfikujących pytania o różnice i związki.

9. Słuch fonemowy — definicja, zasady badania, przykłady narzędzi diagnostycznych.
10. Słuch fonemowy a słuch fonetyczny — różnice, ocena funkcji.
11. Narzędzia do diagnozy dyzartrii u dzieci i osób dorosłych.

Pytania z zakresu diagnozy i terapii zaburzeń mowy

1. Mowa bezdźwięczna — charakterystyka i postępowanie terapeutyczne. Sposoby i kolejność wywoływania artykulacji dźwięcznych w wypadku mowy bezdźwięcznej.
2. Wymowa grzbietowa — przyczyny, charakterystyka, postępowanie terapeutyczne.
3. Proszę omówić współzależności między funkcjami prymarnymi, morfologią układu stomatognatycznego i artykulacją.
4. Jąkanie a gielkot.
5. Przyczyny jąkania.
6. Logopedyczne metody terapii jąkania.
7. Specyfika fizjologicznej niepełności mowy.
8. Zaburzenia mowy uwarunkowane uszkodzeniami struktur korowych u dzieci.
9. Opóźnienie rozwoju mowy a niedokształcenie mowy pochodzenia korowego (afazji rozwojowej /dysfazji).
10. Istota zaburzeń mowy w przypadkach uszkodzeń słuchu (zaburzenia systemu językowego i sprawności realizacyjnej lub jedynie sprawności realizacyjnej).
11. Powiązania patomechanizmu zaburzeń słuchu i przebiegu diagnozy surdologopedycznej.
12. Metody terapii surdologopedycznej osób z uszkodzeniami narządu słuchu.
13. Wychowanie słuchowe a rozwój funkcji słuchowych.
14. Zaburzenia przetwarzania słuchowego — charakterystyka i kategorie kliniczne. Bierne i aktywne treningi słuchowe.
15. Proszę omówić wybrane metody kształtowania i rozwoju systemu językowego u osób z zaburzeniami rozwoju językowego, np. metoda modelowania, odraczenie reakcji, metoda nauczania okazjonalnego.
16. Programowanie języka w terapii logopedycznej. Zasady minimalizacji systemu językowego i językowych układów komunikacyjnych.
17. Spektrum autyzmu a niepełnosprawność intelektualna — różnice w obrazie zaburzeń mowy i komunikacji niewerbalnej.
18. Wpływ autyzmu na rozwój językowy i komunikację niewerbalną.
19. Postępowanie logopedyczne w przypadkach autyzmu.
20. Afazja a inne neurogenne zaburzenia mowy (dyzartria, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego/alalia/afazja dziecięca).
21. Etiologia zaburzeń afatycznych.

22. Proszę wymienić najistotniejsze objawy afazji świadczące o językowym charakterze zaburzenia.
23. Afazja a zaburzenia mowy w chorobach i zespołach otępiennych.
24. Rehabilitacja po zabiegu laryngektomii — głos zastępczy, metody jego wywoływania, zaburzenia połykania.
25. Zaburzenia rezonansu nosowego — nosowanie otwarte a zamknięte.
26. Przyczyny powstawania rozszczepów, możliwości leczenia i terapii.
27. Diagnostyka dysfagii i terapia zaburzeń połykania.
28. Znaczenie funkcji prymarnych dla prawidłowego rozwoju mowy.
29. Wpływ zaburzeń funkcji prymarnych na rozwój mowy.
30. Metody i techniki komunikacji alternatywnej i wspomagającej, wykorzystywane najczęściej w pracy z osobami dorosłymi. Szczegółowa prezentacja wybranej metody/techniki (zastosowanie, wady, zalety).
31. Zaburzenia językowe w afazji poudarowej a zaburzenia językowe w chorobie psychicznej, na przykładzie schizofazji.
32. Uprawnienia i ograniczenia dotyczące zawodu logopedy zatrudnionego w oświacie.
33. Uprawnienia i ograniczenia dotyczące zawodu logopedy zatrudnionego w służbie zdrowia.
34. Postępowanie logopedyczne w przypadkach niepełnosprawności intelektualnej.
35. Zaburzenie/niedokształcenie słuchu fonemowego (fonematycznego) — objawy i konsekwencje.
36. Przyczyny i objawy różnych typów dyzartrii u dzieci i osób dorosłych — istota zaburzeń.
37. Terapia zaburzeń dyzartrycznych w różnych rodzajach dyzartrii — podstawowy patomechanizm zaburzeń motoryki werbalnej a rodzaj terapii.
38. Diagnostyka różnicowa dyzartrii i afazji.
39. Zróżnicowanie objawów zaburzeń mowy u osób z różnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej.
40. Podstawowy cel terapii logopedycznej osób z niedokształceniem mowy wskutek niepełnosprawności intelektualnej głębszego stopnia.
41. Przyczyny trudności komunikacyjnych u osób z niepełnosprawnością intelektualną.
42. Kinestezja artykulacyjna. Wpływ zaburzenia/niedokształcenia kinestezji artykulacyjnej na przyswajanie systemu językowego (struktur językowych).
43. Ocena budowy i sprawności narządów artykulacyjnych.
44. Metoda Krakowska — charakterystyka. Symultaniczno-Sekwencyjna Nauka Czytania.
45. Wykorzystanie pisma w terapii logopedycznej osób z zaburzeniami językowymi, np. w afazji, niedokształceniach mowy wskutek niedosłuchu lub niepełnosprawności intelektualnej.